

El 'paperet' del PSOE

Els experts jurídics del PSOE treuen fum pel cap. Poques hores abans que el ministre de Defensa, Eduardo Serra, fes públic l'acatament immediat de la sentència del Tribunal Suprem sobre els papers del CESID relatius a la "guerra bruta" contra ETA, i que fos coneguda també la decisió governamental de desclassificar fins i tot més documents que no els demanats pels jutges instructors de l'Audiència Nacional, una colla d'assessors jurídics del principal partit de l'oposició, ajudats per ex-responsables de Justícia, Interior i Defensa dels governs socialistes, van acabar a corre-cuita un informe atacant de manera salvatge el jutge Baltasar Garzón i fent-lo responsable de tot el desgavell dels nostres serveis d'intel·ligència.

El document forma part, sens dubte, de l'ofensiva menada des de l'àrea socialista contra el magistrat de l'Audiència Nacional a qui, entre més coses, atribueixen tots els rancors i maquinacions del món en un "intent kamikaze" de desnaturalitzar la seva tasca professional per desenredar les trames del terrorisme d'estat i processar-ne els responsables.

El grupet d'assessors amb carnet del PSOE diuen en l'informe coses tan grosses com ara que Garzón el que ha fet ha estat pervertir el seu paper de

jutge instructor, car només l'ha guiat la intenció d'atribuir "responsabilitats criminals a persones concretes preseleccionades per endavant". Com si en realitat el GAL i tots els seus crims, se'ls hagués inventats ell i després, apa, carregués els morts al pobre de Rafael Vera, al bonifaci de José Barrionuevo, al babau de Julián Sancristóbal i a totes aquestes ànimes cànides anomenades Paco Álvarez, Miguel Planchuelo, Enrique Rodríguez Galindo, Enrique Dorado Villalobos, Felipe Bayo, etc., etc.

De la sentència del Tribunal Suprem, aquests mateixos redactors del document en dedueixen un reconeixement anormal dels procediments utilitzats pel jutge instructor que, segons la comparança de lletraferits socialistes, "ni investiga, ni busca la veritat, sinó solament apuntalar els termes de la seva imputació acusatòria". La màfia políticopolicíaca del Ministeri de l'Interior –com l'anomenava

Fernando López Agudín en el llibre on explica la seva experiència de dos anys de director general de Relacions Informatives i Socials en l'equip de Juan Alberto Belloch– pot estar contenta. Encara hi ha "fanàtics" de la raó d'estat –Manuel Vázquez Montalbán sol dir-ne "psicòpates"– disposats a imitar el general Custer en la batalla de Little Big Horn i formar l'últim "quadre" defensiu al voltant seu. Peti qui peti.

Les conseqüències de la sentència en favor de la desclassificació dels documents del CESID, segons l'informe

del PSOE, poden ser catastròfiques per al futur dels nostres Serveis d'Intel·ligència, per tal com pot precedir "una cascada de desclassificacions que els deixaran reduïts a res", a més de posar en perill "les obligacions internacionals d'Espanya i la col·laboració dels nostres serveis d'intel·ligència amb serveis similars dels altres països". Amb tot, els analistes jurídics han tingut molta cura de no mencionar ni un moment el cas del coronel Juan Alberto Perote que, després de ser una colla d'anys el número 3 del CESID, va sortir-ne empenyat i emportant-se'n una maleta amb centenars de documents comprometedors que, després, ha anat venent i filtrant aquí i allà. Un escàndol de tres parells de nassos que va provocar la dimissió i processament del general Emilio Alonso Man-

gano –el poderós "Ra": així anomenen el cap dels serveis secrets en l'argot intern–, ha obert una crisi interna del CESID d'imprevisibles conseqüències i ha deixat la reputació internacional dels espies ibèrics a l'altura dels de Gàmbia. La hipotètica "cascada" de desclassificacions és una broma comparada amb la veritable "riuada" de microfites que va pispar Perote, els documents que també se'n va endur el coronel Fernando Rodríguez González –anomenat "Romeo" i condemnat per l'afer de les escoltes il·legals del comte de Godó– i amb el material sensible que tenen guardat, per si les mosques, una colla d'oficials que han deixat els serveis secrets aquests últims temps.

El document, finalment, es queixa que mentre s'avança en la desprotecció definitiva dels secrets oficials es manté "inviolable el secret de confessió o el secret dels periodistes". Francament, no sé on anirem a parar. ■

XAVIER VINADER

"Segons el document, a Garzón només l'ha guiat la intenció d'atribuir "responsabilitats criminals a persones preseleccionades per endavant". Com si el GAL se l'hagués inventat ell."